

TEBLİGAT KANUNUNUN UYGULANMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK TASLAĞI

BİRİNCİ KISIM Genel Hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM Amaç, Kapsam ve Dayanak

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun uygulanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik, yargı mercileri, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) sayılı cetvelde yer alan genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli idareler, (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumlar, (IV) sayılı cetvelde yer alan sosyal güvenlik kurumları ile il özel idareleri, belediyeler, köy hükmî şahsiyetleri, barolar ve noterler tarafından yapılacak elektronik ortam da dâhil tüm tebligat işlemlerine ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3- (1) Bu Yönetmelik, Tebligat Kanununun 60 ıncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM Tebligatın Yapılması

Tebligatın yapılması

MADDE 4- (1) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinde belirtilenler tarafından yapılacak elektronik ortam da dâhil tüm tebligat, Tebligat Kanunu ve bu Yönetmelik hükümlerine göre Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü veya memur vasıtasıyla yapılır.

Tebligatın memur vasıtasıyla yapılması

MADDE 5- (1) Tebligatın;

a) Kanunlarda özel hüküm bulunan hallerde,

b) Gecikmesinde zarar umulan işlerde,

c) 2 nci maddede yazılı ve aynı yerde bulunan daire ve kurumlar arasında ya da bu daire ve kurumlarda bulunan kişilere,

Yapılması durumunda, tebliğler kendi memurları veya mahalli mülkiye amirinin emriyle kolluk vasıtasıyla yaptırılır. Mahalli mülkiye amirinin emri olmadan ve usulüne uyulmaksızın kolluğa gönderilen tebliğ evrakı gönderen mercie iade edilir.

(2) Memur vasıtasıyla tebligat yaptırılmasını gerektiren sebep tebligat evrakında gösterilir.

(3) Kolluk vasıtasıyla tebligat yaptırılabilmesi için, tebliği çıkaran mercinin, sebebini de belirtmek suretiyle mahalli mülkiye amirine müracaat etmesi gerekir.

(4) Zor kullanılmasını gerektiren veya soruşturma evresine ilişkin görevlerin kolluk tarafından yapılacağına dair olan hükümler saklıdır.

Ücret tarifesi

MADDE 6- (1) Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü bu Yönetmeliğe göre yapacağı işlerden dolayı alacağı ücretleri, ayrı bir tarifeye tespit eder.

Memur vasıtasıyla tebliğde zorunlu masraflar

MADDE 7-(1) Bu Yönetmelik gereğince memur vasıtasıyla yaptırılacak tebliğlerde, tebliğ yapana verilecek zorunlu masrafların miktarı, tebliğ yapılacak şahsın bulunduğu yerin uzaklığına göre, her mali yılbaşında, il idare kurullarınca, merkez ilçe ve bağlı ilçeler için ayrı ayrı tespit olunur.

(2) 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 49 uncu maddesine göre tazminat alan memurlara, yaptıkları tebliğler için ödeme yapılmaz.

Ücret ve masrafların peşin ödenmesi

MADDE 8 – (1) Tebligatın yapılmasını isteyen, aksine bir hüküm bulunmadıkça 6 ncı madde gereğince hazırlanan tarifede belirtilen ücreti veya 7 nci madde gereğince verilecek zorunlu masrafları peşin olarak öder. Tebligat masrafları kesin olarak belirlenemez ise avans olarak alınır ve daha sonra mahsubu yapılarak bakiyesi iade edilir.

(2) Tebliği çıkaracak merci tarafından belirlenen süre içinde gerekli masrafın verilmemesi halinde talepten vazgeçilmiş sayılır. Haklı sebeplerden dolayı bu süreye uyulmaması halinde yeni bir süre verilir.

(3) Adli yardımdan faydalananların, yukarıdaki fıkra gereğince vermeleri gereken ücret veya masraflar, ileride haksız çıkacak taraftan alınmak üzere ilgili mercilerce ödenir.

(4) Yabancı elçilik ve konsolosluklardan gönderilen evraka ait ücret veya masrafın bu elçilik veya konsolosluklardan talep edilebilmesi, anlaşmalar hükümlerine ve mütekabiliyet esaslarına tabidir.

(5) Yabancı ülkelerde yapılacak tebligat ücretleri, 39 uncu madde gereğince yayımlanacak Tebliğ esaslarına göre tebligatı çıkaran merci tarafından alınır.

Tebliğ evrakının kaybı halinde masraflar

MADDE 9- (1) PTT İşletmesine tevdi edilen tebliğ evrakının, mücbir haller dışında kaybedilmesi halinde, 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununun taahhütlü maddeler hakkındaki hükümler gereğince tazmin edilir. Tazminat miktarı, tebliğ evrakının tanzim ve tebliği için gerekli masrafların miktarından fazla olamaz.

(2) Tebliğ evrakı, postaya (Değerli) olarak verilirse, kaybı halinde tazminat, Posta Kanununun değerli maddeler hakkındaki hükümleri gereğince ödenir.

(3) Tebliğ evrakının telgraf servisinde kayıp veya gecikmeye uğraması halinde Telgraf ve Telefon Kanunu hükümleri uygulanır.

Uçak, telgraf ve diğer seri veya özel vasıtalarla tebligat

MADDE 10- (1) Tebligat, uçakla veya postada kullanılan diğer seri ve özel vasıtalarla veya muhtelif işaretli telgraflarla da yaptırılabilir.

(2) Tebliğin bu vasıtalardan hangisiyle yapılacağı ilgilinin talebi üzerine veya resen, mahkeme başkanı, hâkim veya tebliği yaptıracak diğer merciler tarafından kararlaştırılır. Talepte bulunan müracaatını yazılı olarak yapmamışsa, talep, ilgili evrak üzerine yazılarak kendisine imzalatılır.

(3) İlgilinin talebi veya resen görülen lüzum üzerine birinci fıkrada yazılı vasıtalardan biriyle tebligat yapılabilmesi için, tebligatı çıkaran merci tarafından sebebinin evrak üzerinde gösterilmesi gerekir.

Uçak, telgraf ve diğer seri veya özel vasıtalarla tebligat ücretleri

MADDE 11 – (1) Tebligatın, resen veya talep üzerine uçak, telgraf ve diğer seri veya özel vasıtalarla yapılması halinde bunlara ait ücretler, 6 ncı madde gereğince hazırlanan ücret tarifesine göre tebliği isteyen, tebliğ ücretine ilaveten alınır.

Elektronik tebligat

MADDE 12- (1) Tebligata elverişli bir elektronik adres vererek bu adrese tebligat yapılmasını isteyen kişiye, elektronik yolla tebligat yapılabilir.

(2) Anonim, limited ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketlere elektronik yolla tebligat yapılması zorunludur.

(3) Birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması hâlinde bu Yönetmelikte belirtilen diğer usullerle tebligat yapılır.

(4) Elektronik yolla tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Tebligat Esasları**

Tebliğ evrakının nüshaları ve makbuz verilmesi

MADDE 13 – (1) Tebliğ olunacak her nevi evrak, biri dosyasına konulmak ve diğeri tebliğ edilecek kimselere verilmek üzere yeterli sayıdaki nüshadan oluşur. Bu nüshalarda, iş sahibi veya vekilinin imzası bulunur. Resen yapılan tebligata ait evrakı, tebliği çıkaran merciin yetkili memuru imzalar.

(2) Tebliğ olunmak üzere yetkili mercilere verilecek evrakın her nüshasına bu mercilerce, verildiği tarih yazılır ve istenirse makbuz verilir.

(3) Her çeşit evrakın tebliğine ve davetiyelere ait tebliğ mazbataları, dosyasına konulur.

Davetiyelerin tanzimi

MADDE 14– (1) Tebligat Kanununun 9 uncu maddesinde yazılı kayıtları içermek üzere tanzim olunacak davetiyeler, bu Yönetmeliğe ekli 1 numaralı örnekte gösterildiği şekilde hazırlanır.

Müddet tayini

MADDE 15 – (1) Yönetmeliğin 10 uncu maddesinde sayılan vasıtalarla yapılanlar dışındaki her çeşit tebliğ evrakı ve davetiyelerin, ilgililere ulaşması ve ilgililerin tebliğin veya davetiyenin gereklerini yerine getirebilmesi için bu evrakı çıkaran merci tarafından tayin edilecek müddetin hesabında, evrakın gönderileceği mahallin yakınlık veya uzaklığı, mevsimin yaz veya kış olması, ulaşım araçlarının durumu gibi hususlar dikkate alınır.

Bilinen adreste tebligat

MADDE 16 – (1) Tebligat, öncelikle tebliğ yapılacak şahsın bilinen en son adresinde yapılır. Bilinen en son adresin tespitinde, tebliğ isteyen beyanı, muhatabın veya diğer ilgililerin bildirimleri ya da mevcut belgeler esas alınır.

(2) Bilinen en son adresin tebligata elverişli olmadığı anlaşılması veya tebligat yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi, bilinen en son adresi olarak kabul edilir ve tebligat buraya yapılır. Tebliğ evrakını çıkaran merci tarafından, tebligatın muhatabın adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine meşruhat verilerek çıkarılması halinde, sadece adres kayıt sistemindeki son yerleşim yeri adresine tebligat çıkarılması yeterlidir; ayrıca başkaca adres araştırması yapılmaz.

Adresten başka yerde tebligat

MADDE 17 – (1) Bir şahsa, adresinden başka bir yerde tebligat yapılabilmesi, o şahsın kabulü halinde mümkündür.

(2) Tebliğ yapılacak şahsın, tebliği çıkaran mercie, PTT merkezine veya tebliğ memuruna müracaat etmesi durumunda da tebliğ yapılır.

Vekile tebligat

MADDE 18 – (1) Vekil vasıtasıyla takip edilen işlerde tebligat vekile yapılır. Avukata bürosunda yapılacak tebligatlar, resmî çalışma gün ve saatleri içinde yapılır.

(2) Vekil birden çok ise bunlardan birine tebligat yapılması yeterlidir. Eğer tebligat birden fazla vekile yapılmış ise, bunlardan ilkinin yapılan tebliğ tarihi asıl tebliğ tarihi sayılır. Ancak, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun, kararların sanıklara tebliğ edilmelerine ilişkin hükümleri saklıdır.

Yasal temsilciye tebligat

MADDE 19 – (1) Yasal temsilcisi bulunanlara yapılacak tebligat temsilciye yapılır.

(2) Yasal temsilcisi bulunanlara kanun hükümleri gereğince bizzat tebligat yapılması icap ederse, temsilciye tebligat yapılmaz.

(3) Yasal temsilcisi olmayıp da bulunması gerekenlere usulüne göre yasal temsilci tayini yoluna gidilir.

Tüzel kişilere ve ticari işletmelere tebligat

MADDE 20 – (1) Tüzel kişilere tebliğ yetkili temsilcilerine, bunlar birden çok ise yalnız birine yapılır.

(2) Bakanlıkların ve bunların teşkilatının, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) sayılı cetvelde yer alan genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli idareler, (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumlar, (IV) sayılı cetvelde yer alan sosyal güvenlik kurumları ile il özel idareleri, belediyelerin, köylerin ve özel kanunlarına dayanılarak kurulmuş bulunan teşekküllerle, şirketlerin, derneklerin ve vakıfların yetkili temsilcileri, bağlı buldukları kanunlara ve statülerine göre tayin edilir.

(3) Gerçek ve tüzel kişilere ait ticari işletmelerin işlemlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklarda, ticari işletmenin o işlemde yetkili ticari temsilcisine yapılan tebliğ geçerlidir.

Tüzel kişilerin memur ve müstahdemlerine tebligat

MADDE 21 – (1) Tüzel kişiler adına tebligatı almaya yetkili kimselerin, her hangi bir sebeple mutat iş saatlerinde işyerinde bulunmadıkları veya o sırada evrakı bizzat alamayacak bir halde oldukları takdirde tebliğ, tüzel kişinin o yerdeki sürekli çalışan memur veya müstahdemlerinden birine yapılır.

(2) Ancak, kendisine tebliğ yapılacak memur veya müstahdem, tüzel kişinin o yerdeki teşkilatı veya personeli içinde görev itibariyle tebligatın muhatabı olan tüzel kişinin temsilcisinden sonra gelen bir kimse veya evrak müdürü gibi esasen bu tür işlerle görevlendirilmiş bir kişi olması gereklidir.

(3) Bu kişilerin de bulunmaması halinde, bu husus tebliğ mazbatasında belirtilir ve tebliğ, o yerdeki diğer bir memur veya müstahdeme yapılır.

Er ve erbaşlara tebligat

MADDE 22 – (1) Er ve erbaşlara yapılacak tebliğ, kıta komutanı ve kurum amiri gibi en yakın üste yapılır.

(2) Nöbetçi amiri veya subayı, tebliğ memurunun en yakın üste tebliğ yapmasını temin eder.

Diğer askeri şahıslara tebligat

MADDE 23 – (1) 22 nci maddenin kapsamı dışında kalan askeri şahıslara, birlik veya kurumda tebligat yapılması gerektiğinde, tebliğin yapılmasını nöbetçi amiri veya subayı temin eder. Muhatap bu kişiler tarafından derhal bulundurulamaz veya tebellüğden kaçınırsa ya da diğer bir sebeple tebliğin temini mümkün olmazsa, tebliğ o nöbetçi amiri veya subayına yapılır.

Seferde askeri şahıslara tebligat

MADDE 24 – (1) Sefer halinde olan birlik veya kuruma mensup askeri şahıslara tebligat, bağlı buldukları Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları aracılığıyla yapılır.

(2) Tebligatı, kıta komutanı, kurum amiri gibi en yakın üst yapar.

Aynı konutta oturan kişilere veya hizmetçiye tebligat

MADDE 25 – (1) Kendisine tebligat yapılacak kişi adresinde bulunmazsa tebliğ, kendisi ile sürekli olarak aynı konutta oturan kişilere veya hizmetçilerinden birine yapılır.

Meslek ve sanat erbabına tebligat

MADDE 26 – (1) Belirli bir yerde devamlı olarak meslek veya sanatını icra edenlere, o yerde de tebligat yapılabilir.

(2) Muhatabın işyerinde bulunmaması halinde tebliğ, aynı yerde sürekli olarak çalışan memur veya müstahdemlerinden birine yapılır.

(3) Muhatap, meslek veya sanatını konutunda icra ediyorsa, kendisi bulunmadığı takdirde memur veya müstahdemlerinden birine yapılır. Bunlardan hiç birinin bulunmaması durumunda tebliğ, aynı konutta sürekli olarak oturan kişilere veya hizmetçilerinden birine yapılır.

Otel, hastane, fabrika ve okul gibi yerlerde tebligat

MADDE 27 – (1) Tebliğ yapılacak kişi; otel, pansiyon, hastane, tedavi veya istirahat evi, fabrika, okul, öğrenci yurdu, resmi veya özel daire veya kurum gibi içine serbestçe girilemeyen veya arananın kolayca bulunması mümkün olmayan bir yerde bulunuyorsa tebliğin yapılmasını, o yeri idare eden veya muhatapın bulunduğu kısmın amiri temin eder.

(2) Bu kişiler tarafından muhatap derhal bulundurulamaz veya tebellüğden imtina ederse yahut da diğer bir sebeple tebliğin temini mümkün olmazsa tebliğ o yeri idare eden veya muhatapın bulunduğu kısmın amirine yapılır.

Tutuklu ve hükümlülere tebligat

MADDE 28 – (1) Tutuklu ve hükümlülere tebligat yapılmasını, bu kişilerin bulunduğu kurum müdürü, müdür yoksa orayı idare eden memur temin eder.

(2) Bir yıl veya daha fazla hürriyeti bağlayıcı ceza ile mahkûm olanlara ait tebligat Yönetmeliğin 19 uncu maddesine göre yapılır. Hükümlüye tebligat yapılamazsa, tebliğ mazbatasına, müdür veya memur tarafından sebebi gösterilmek suretiyle şerh verilir.

(3) Tutuklu veya hükümlünün hastanede bulunması halinde dahi tebligat, yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre yapılır.

Muhatabın geçici olarak başka yere gitmesi

MADDE 29 - (1) Bu Yönetmeliğin 21, 22, 23, 25, 26 ve 27 nci maddelerinde yazılı kişiler, tebliğ yapılacak olanın geçici olarak başka yere gittiğini belirtirlerse, tebliğ memuru, muhatapın hangi sebeple adresten geçici olarak ayrıldığını, beyanda bulunanın adı ve soyadı ile sıfatını tebliğ tutanağına yazar. Tebliğ tutanağını beyanda bulunana imzalatır ve tebliğ edilecek evrakı beyanda bulunana verir. Bu kişiler, tebliğ evrakını kabule mecburdurlar.

(2) Bu kişilerin beyanlarını imzadan kaçınmaları ve tebliğ evrakını kabul etmemeleri durumunda, tebliğ memuru bu hususu tutanağa yazar, imzalar ve tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti üyesinden birine ya da kolluk amir ve memurlarına imza karşılığında teslim eder ve teslim ettiği kişinin adresini içeren ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırır.

(3) Bu maddeye göre yapılacak tebligatlarda tebliğ, tebliğ evrakının Yönetmeliğin 21, 22, 23, 25, 26 ve 27 nci maddelerde yazılı kişilere verildiği tarihte veya ihbarname kapıya yapıştırılmışsa bu tarihten itibaren onbeş gün sonra yapılmış sayılır.

Muhatabın adreste bulunmaması, ölmesi veya adresinden sürekli olarak ayrılması halinde yapılacak işlem

MADDE 30 - (1) Adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine meşruhat verilerek çıkarılan tebligatlar hariç olmak üzere, muhatap veya muhatap adına tebliğ yapılabilecek olanlardan hiçbiri gösterilen adreste sürekli olarak bulunmazsa, tebliğ memurunun, adreste bulunmama sebebini bilmesi muhtemel komşu, yönetici, kapıcı, muhtar, ihtiyar kurulu veya meclisi üyeleri, kolluk amir ve memurlarından araştırarak beyanlarını tebliğ tutanağına yazıp imzalatması, imzadan çekinmeleri halinde bu durumu yazarak imzalaması gerekir.

(2) Muhatap ölmüşse veya gösterilen adresten sürekli olarak ayrılmış ve yeni adresi de tebliğ memurunca tespit edilememişse, tebligat evrakı, tebligatı çıkaran mercie geri gönderilir.

(3) Yeni adres, tebliğ memuru tarafından tespit edilmişse, bu adres, tebliğ mazbatasındaki mahsus yerine ve tebliğ evrakındaki adresin bulunduğu tarafa yazılır.

(4) Bu halde:

a) Yeni adres, tebliğ memurunun tevzi bölgesi dâhilinde bulunduğu takdirde tebligat o adrese yapılır.

b) Yeni adres, aynı PTT merkezinin diğer bir tevzi bölgesinde veya başka bir PTT merkezinin mıntıkası içinde bulunursa, tebliğ evrakı yeni adreste tebliğinin temini için tebliğ memuru tarafından bağlı olduğu merkeze iade olunur.

(5) Bu Yönetmeliğin 15 inci maddesinde yer alan hususlar göz önünde bulundurulduğunda tebligatın, tebliğ evrakında belirtilen tarihten önce yapılamayacağını anlaşılmaması veya yeni adresin yabancı bir ülkeye ait olması durumunda PTT merkezi tebliğ evrakını tebligatı çıkaran mercie geri gönderir.

Tebliğ imkânsızlığı ve tebellüğden kaçınma ile adres kayıt sistemindeki adreste bulunamama halinde yapılacak işlem

MADDE 31 – (1) Tebliğ memuru,

a) Muhatap veya muhatap adına tebligat yapılabilecek kimseler, o adreste buldukları halde hiçbirinin tebliğ anında gösterilen adreste mevcut olmamaları,

b) Muhatap ya da kendilerine tebligat yapılabilecek kişilerin tebellüğden kaçınması,

c) Muhatap, gösterilen adreste hiç oturmamış veya bu adresten sürekli olarak ayrılmış olsa dahi tebligatın, muhatapın adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine bu husus meşruhat verilerek çıkarılması,

hallerinden biri gerçekleştiği takdirde tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti veya meclisi üyesinden birine ya da kolluk amir veya memuruna imza karşılığında teslim eder. Tebliğ memuru, Yönetmeliğe ekli 2 numaralı örneğe uygun olarak düzenlenen ihbarnameyi, gösterilen adresteki kapıya yapıştırır. Bu fıkranın (a) bendinde belirtilen halin gerçekleşmesi durumunda tebliğ memuru, tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirir.

(3) Tebliğ evrakını çıkaran merci tarafından, tebligatın muhatapın adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine meşruhat verilerek çıkarılması halinde, tebliğ memurunca 30 uncu maddeye göre araştırma yapılmaz, muhatapın gösterilen adreste oturmaması veya adresten sürekli ayrılması dikkate alınmaz.

(4) Tebliğ evrakını çıkaran merci tarafından, tebligatın muhatapın adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine meşruhat verilerek çıkarılması halinde, sadece adres kayıt sistemindeki son yerleşim yeri adresine tebligat çıkarılması yeterlidir; ayrıca başkaca adres araştırması yapılmaz.

Tebliğ tarihi

MADDE 32 – (1) Yönetmeliğin 31 inci maddesinin birinci fıkrasına göre yapılacak tebligatlarda, ihbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır.

Tebliğ evrakının saklanması ve ihbarnamenin kapıda kalma süresi

MADDE 33 – (1) Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin ikinci fıkrası ve 31 inci maddesi gereğince kendisine tebliğ evrakı teslim edilen kimseler, tebliğ evrakını 3 ay saklamakla yükümlüdürler. Tebliğ evrakının belirli süre içermesi durumunda, bu evrak içerdiği sürenin bitiminden itibaren 3 ay daha saklanır. Bu süreden sonra tebliğ evrakları hakkında yapılacak işlemler ilgili kurumların mevzuatına tâbidir.

(2) Yönetmeliğin 29 uncu ve 31 inci maddeleri gereğince yapılan tebligatlarda kapıya yapıştırılan ihbarname 10 gün süreyle kapıda kalır.

Muhatap yerine tebligat yapılacak kimsenin yaş ve ehliyet şartı

MADDE 34 – (1) Muhatap yerine kendisine tebliğ yapılacak kimsenin görünüşüne nazaran 18 yaşından aşağı olmaması ve açıkça anlaşılır bir şekilde ehliyetsiz bulunmaması gerekir.

(2) Akıl hastalığı, akıl zayıflığı veya diğer bir hastalık ya da engel sebebiyle kendisi ile anlaşma imkânı olmayan kimseye tebligat yapılmaz.

(3) Muhatap adına kendisine tebligat yapılacak olan, görünüşüne nazaran 18 yaşından aşağı veya açıkça anlaşılır bir şekilde ehliyetsiz olur ve o adreste muhatap yerine tebligat yapılacak başka bir kimse de bulunmazsa, 30 uncu ve 31 inci maddeler hükümlerine göre işlem yapılır.

Tebliğ mazbatasında bulunması gereken bilgiler ve tanzimi

MADDE 35 – (1) Tebliğ bir mazbata ile belgelendirilir. Bu mazbatanın:

- a) Tebliği çıkaran mercinin adını,
 - b) Tebliği isteyen tarafın adını, soyadını ve adresini,
 - c) Muhatabın adını, soyadını ve adresini,
 - ç) Tebliğin konusunu,
 - d) Tebliğin kime yapıldığını ve tebliğ muhatabından başkasına yapılmış ise o kimsenin adını, soyadını, adresini ve 34 üncü madde gereğince tebellüğe ehil olduğunu,
 - e) Tebliğ tarihini, saatini ve nerede yapıldığını,
 - f) 30 uncu ve 31 inci maddelerdeki durumların gerçekleşmesi halinde bu hususlarla ilgili işlemin yapıldığını, adreste bulunmama ve kaçınma için gösterilen sebebi,
 - g) Tebligatın adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine yapılması durumunda buna ilişkin kaydı,
 - ğ) Tebliğ evrakı kime verilmiş ise onun adı, soyadı, sıfatı ve imzası ile tebliğ memurunun adı, soyadı ve imzasını,
- İçermesi gerekir.

(2) Tebliğ mazbatasında yukarıda belirtilen hususları kaydetmek için yeterli alan bulunmaması halinde tebliğ memuru usulüne uygun şekilde mazbataya eklenti yapabilir.

(3) Bu maddeye göre hazırlanarak bastırılan ve tebligatı çıkaran mercii tarafından tanzim edilen Yönetmeliğe ekli 3 numaralı tebliğ mazbatasının ilgili bölümleri tebliğ memuru tarafından tebliğ yerinde düzenlenir.

(4) Tebliğ mazbatası, tebliği çıkaran mercii ve tebliğ memuru tarafından okunaklı şekilde düzenlenir.

(5) Tebliğ mazbatasında muhatabın birden fazla adresine yer verilemez, aksi halde tebliğ mazbatası tebligatı çıkaran mercie iade edilir.

Kimlik araştırması

MADDE 36 – (1) Tebliğ memuru tebligat yaparken, muhatabın veya Yönetmelik hükümlerine göre onun adına tebliğ yapılacak kimselerin kimliklerini ile Kanunda ve Yönetmelikte belirtilen şartları taşıyıp taşımadıklarını incelemeye yetkilidir.

İmza edemeyecek durumda olmak

MADDE 37 – (1) Kendisine tebliğ yapılacak kimse, imza atacak kadar yazı bilmez veya diğer sebeplerle imza atamayacak durumda bulunursa, komşulardan bir kimse, okuryazar bir komşu bulunmaz veya bulunan komşu imzadan kaçınırsa, tebliğ memurunun daveti üzerine gelecek olan o mahalle veya köyün muhtar veya ihtiyar heyeti ya da meclisi üyesinden birisi yahut bir kolluk görevlisi huzurunda aşağıdaki fıkra hükümleri dairesinde tebligat yapılır.

(2) Bu halde kendisine tebliğ yapılan kimsenin sol elinin başparmağı, sol elinin baş parmağı bulunmayan kimsenin, aynı elin diğer bir parmağı ve sol eli yoksa sağ elinin baş parmağı ve bu da mevcut değilse diğer parmaklarından biri bastırılır.

(3) Tebliğ yapılacak kimsenin iki eli de yoksa tebliğ evrakı kendisine verilir.

(4) Tebliğ mazbatasında hangi elin hangi parmağının bastırıldığı ve sebebi, tebliğ yapılacak kimsenin iki eli de yoksa evrakın kendisine verildiği ve huzurunda tebligat yapılan şahsın kimliği yazılarak, hazır bulunan şahsa da imzalatılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yabancılık Unsuru Taşıyan Tebligat İşlemleri Yabancı ülkede yapılacak veya yabancı ülkeden gelecek veya yabancılara yapılacak tebligat

Yurt dışında bulunanlara tebligat

MADDE 38 – (1) Yurt dışında bulunanlara tebliğ olunacak evrak, tebligatı çıkaran merciin bağlı bulunduğu bakanlık aracılığıyla Dışişleri Bakanlığına, oradan da o yerdeki Türkiye Büyükelçiliğine veya başkonsolosluğuna gönderilir.

(2) Dışişleri Bakanlığının aracılığına gerek görülmeyen hallerde, tebligat evrakı, bakanlıklarca doğrudan o yerdeki Türkiye Büyükelçiliğine veya başkonsolosluğuna gönderilebilir.

(3) Dışişleri Bakanlığı ve tebliği çıkaran merciin bağlı olduğu bakanlık tebliğ evrakını, Yönetmeliğin 39, 40, 41, 43 ve 47 nci maddeleri hükümlerine göre düzenlenip düzenlenmediği yönünden inceler, varsa yanlışlık ve eksiklikleri düzeltir veya tamamlattırır.

Tebliğ evrakının düzenlenmesi

MADDE 39 – (1) Yabancı ülkelere gönderilecek tebliğ evrakı, anlaşma hükümleri ve mütekabiliyet esaslarına göre düzenlenir.

(2) Yabancı ülkelere gönderilecek tebliğ evrakında, muhatabın adının ve soyadının, tam adresinin ve uyuğunun gösterilmesi ve bunların yazı makinesi ile yazılması gerekir.

(3) Her takvim yılı başında, tebligat işleriyle ilgili anlaşmalar hükümleri, mütekabiliyet esasları ve hangi ülkeler için avans olarak ne kadar tebligat masrafı yatırılması gerektiği Adalet Bakanlığınca Dışişleri Bakanlığı ile istişare edilerek Resmî Gazete’de yayımlanır ve ilan edilir.

(4) Bir takvim yılı içinde meydana gelen değişiklikler de aynı usulle ilan edilir.

Tebliğ evrakının tercüme ettirilmesi

MADDE 40 – (1) Tebliğ evrakı ve tebliğ mazbatalı kapalı zarf, muhatabın bulunduğu ülke diline veya anlaşmalarla belirlenen dile tercüme ettirilir.

(2) Tebliğ evrakı, ilgili tarafından tebligatı çıkaracak mercie verilmişse, tercümenin noterlikte yaptırılması gerekir. İlgilinin bulunduğu yerdeki noterlikte o dili bilen mütercim bulunmaz ve ilgilinin tercümeyi şahsen veya vekili tarafından diğer bir şehirdeki noterlikte yaptırması imkânı da bulunmazsa, tercüme, tebligatı çıkaracak merci tarafından tercüme yapılabilecek yerde bulunan denk bir merci vasıtasıyla oradaki noterlikte yaptırılır.

(3) Tebligat evrakı, ilgili merci tarafından resen tanzim edilmişse, merciin mütercimi varsa onun tarafından tercüme edilir ve merci tarafından onaylanır. Aksi halde, o yerdeki noterlikte veya diğer bir yerde bulunan denk bir merci vasıtasıyla tercüme ettirilir.

(4) Şu kadarki ilgili merci, adli mercilerden ibaret ise, tercüme, mütercim bulunabilecek yerdeki yetkili merciin istinabesi suretiyle yaptırılır.

Müddet tayini

MADDE 41 – (1) Yabancı ülkelere gönderilecek olan ve belirli bir günü içeren tebliğ evrakının, tebliği çıkaran merci tarafından, belirlenen günden en az üç ay önce ilgili bakanlığa gönderilmesi gerekir.

Yabancı ülkelerde tebligat

MADDE 42 – (1) Yabancı ülkede tebligat, o ülkenin yetkili makamı vasıtasıyla yapılır. Bunun için anlaşma veya o ülke kanunları müsait ise, o yerdeki Türkiye siyasi memuru veya konsolosu tebligat yapılmasını yetkili makamdan ister.

Yabancı ülkede Türk vatandaşına yapılacak tebligat

MADDE 43 – (1) Yabancı ülkede kendisine tebligat yapılacak kimse, Türk vatandaşı olduğu takdirde tebligat, o yerdeki Türkiye siyasi memuru veya konsolosu vasıtasıyla da yapılabilir.

(2) Bu halde tebligatı Türkiye siyasi memuru veya konsolosu ya da bunların görevlendirecekleri bir memur yapar.

(3) Tebliğin konusu ile hangi merci tarafından çıkarıldığı bilgilerinin yer aldığı ve otuz gün içinde başvurulmadığı takdirde tebliğin yapılmış sayılacağı ihtarını içeren bildirim, muhataba o ülkenin mevzuatının izin verdiği yöntemle gönderilir.

(4) Bildirimin o ülkenin mevzuatına göre muhataba tebliğ edildiği belgelendirildiğinde, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde Türkiye Büyükelçiliği veya Konsoloslukuna başvurulmadığı takdirde tebligat otuzuncu günün bitiminde yapılmış sayılır. Muhatap Türkiye Büyükelçiliği veya Konsoloslukuna başvurduğu takdirde tebliğ evrakını almaktan kaçınırsa bu hususta düzenlenecek tutanak tarihinde tebliğ yapılmış sayılır. Evrak bekletilmeksizin merciine iade edilir.

(5) Tebligat, bu Yönetmeliğe ekli 4 numaralı örneğe göre düzenlenecek bir mazbata ile belgelendirilir.

(6) Tebellüğden kaçınma halinde bu husus mazbataya yazılarak tebliğ yapan tarafından imzalanır.

(7) Bu maddeye göre kazaî merciler tarafından çıkarılacak tebligatta, tebliğ evrakı doğrudan o yerdeki Türkiye Büyükelçiliği veya Konsoloslukuna gönderilebilir. Türkiye Büyükelçiliği veya Konsoloslukuna tarafından tebliğ işleminin gerçekleştirilmesinden sonra evrak doğrudan ilgili kazaî mercie gönderilir.

(8) Tebligatı çıkaran kazaî merci bu madde hükmüne ya da 38 inci maddeye göre tebliğ yapma hususunda takdir hakkına sahiptir.

Yabancı ülkelere gelen evrakın tebliği

MADDE 44 – (1) Yerleşim yeri Türkiye'de bulunan yerli veya yabancı şahıslara tebliğ edilmek üzere yabancı bir ülkenin elçiliğinden veya havzasında bulunduğu valilik kanalıyla konsolosluğundan Dışişleri Bakanlığına tevdi olunan evrak, Dışişleri Bakanlığı tarafından anlaşmalar hükümleri ve mütekabiliyet esaslarına uygun görüldüğü takdirde, bu Yönetmeliğe ekli 5 numaralı örnek şeklindeki tebliğ mazbatasını, zarf içinde tebligatın mahiyetine göre ilgili bakanlığa gönderilir. İlgili bakanlık tebligatı, muhatabın bulunduğu yerdeki yetkili merci vasıtasıyla bu Yönetmelik hükümleri gereğince yaptırır.

(2) Tebliğ işlemi yerine getirildikten sonra tebliğ mazbatasını aynı yollardan iade edilir.

Türkiye'de yabancılara tebligat

MADDE 45 – (1) Türkiye'de kendisine tebligat yapılamayacak olan bir yabancıya tebligat çıkarılması durumunda muhatap, tebliğ memuruna kendisine tebligat yapılamayacağını beyan eder veya tebliğ memuru bu hususu bizzat öğrenirse, keyfiyet tebliğ mazbatasına şerh edilerek evrak iade olunur.

(2) Muhatap kendisine tebliğ yapılabilecek bir kimse olduğu halde, adresi, "ülke dışı" muamelesi gören bir yer ise ve tebliğ memuru tebligatı yapamazsa birinci fıkra gereğince işlem yapılır.

(3) Birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen hallerde, tebellüğden kaçınma gibi bu Yönetmelik hükümlerine göre diğer bir işlem yapılmaz.

(4) Yukarıdaki hallerde tebligatı çıkaran merci, tebliğ evrakını, bağlı olduğu bakanlık kanalıyla Dışişleri Bakanlığına gönderir.

(5) Türkiye'de kendilerine tebligat yapılamayacak olan elçi, elçilik katibi gibi kişiler Dışişleri Bakanlığı tarafından belirlenir.

Yurt dışındaki Türk memurlarına tebligat

MADDE 46 – (1) Resmî görevle yurt dışında bulunan Türk memurlarına 38 inci maddenin birinci fıkrası veya 43 üncü madde hükümlerine göre tebliğ yapılır.

Yabancı ülkede Türk askerî şahıslarına tebligat

MADDE 47 – (1) Yabancı ülkede bulunan Türk askerî şahıslarına yapılacak tebligat bağlı buldukları Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri Komutanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı vasıtasıyla yapılır.

(2) Bu komutanlıklar tebliğ evrakını, tebligat yapılacak şahsın bulunduğu yabancı ülkedeki birlik veya kurum komutan veya amirine gönderirler.

(3) Tebligatı, kıta komutanı, kurum amiri gibi en yakın üst yapar. Kıta veya bir kurum yoksa tebligat en yakın amiri tarafından yapılır.

(4) Üçüncü fıkradaki haller dışında yurt dışında bulunan asker kişilere tebligat, 46 ncı madde hükmüne göre yapılır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İlanen Tebligat

Adresin meçhul olması

MADDE 48 – (1) Yukarıdaki hükümler uyarınca kendisine tebligat yapılamayan, tebliğ memuru tarafından adresi tespit edilemeyen, adres kayıt sisteminde de yerleşim yeri adresi bulunmayan kişinin adresinin tespiti için tebligatı çıkaran merci tarafından adres araştırması yapılır.

(2) Tebligatı çıkaran merci, muhatabın adresini resmî veya özel kurum ve dairelerden veya kolluk vasıtasıyla araştırabilir ve tespit ettirebilir. Yapılan araştırmalara rağmen muhatabın adresinin tespit edilememesi halinde adres meçhul sayılır.

(3) Adresi meçhul olanlara tebligat ilanen yapılır.

(4) İlânen tebligat, yukarıdaki usuller izlendikten sonra başvurulacak son çaredir.

İlanen tebligat usulü

MADDE 49 – (1) İlânen tebliğ, yukarıdaki madde gereğince ilgili merciin sebebini göstermek suretiyle vereceği karar üzerine aşağıdaki şekilde yapılır:

a) İlan, kendisine tebliğ yapılacak kimsenin en güvenilir bir şekilde öğrenmesini sağlayabilecek bir gazetede ve elektronik ortamda Basın İlan Kurumu vasıtasıyla yapılır.

Ayrıca, varsa tebliği çıkaran merciin bulunduğu yerde yayımlanan bir gazeteye de ilan verilir. Bu gazetenin seçiminde de yukarıdaki fıkra hükmü nazara alınır.

Muhatabın en güvenilir bir şekilde öğrenmesini sağlayabileceği umulan gazete, tebliği çıkaran merciin bulunduğu yerde yayımlanan bir gazete ise, ayrıca bir diğer gazete ile ilan yapılmaz.

b) Tebliğ olunacak evrak ve ilan sureti bir ay süreyle tebliği çıkaran mercide herkesin kolayca görebileceği bir yere asılır.

Merci, gerekirse, ikinci defa ilan yapılmasına karar verebilir. İkinci ilanda yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre yapılır. İki ilan arasındaki süre bir haftadan az olamaz. İkinci ilan gerekiyorsa, yabancı ülke gazeteleriyle de yaptırılabilir.

(2) Adresi yabancı ülkede bulunanlara ilan yoluyla tebliğ yapılmasını gerektiren hallerde, tebliği çıkaran merci, tebliğ olunacak evrak ile ilan suretlerini yabancı ülkede bulunan kimsenin varsa bilinen en son adresine, ayrıca, iadeli taahhütlü mektupla gönderir ve posta makbuzunu dosyasında saklar.

İlanın yaptırılması

MADDE 50 – (1) İlan, tebliği çıkaran merci tarafından masrafı 8 inci maddeye göre ilgisinden alınarak 49 uncu madde gereğince belirlenen gazete de yayınlattırılır.

(2) İlan yabancı bir ülke gazetesiyse yayınlanacak ise 38 ilâ 41 inci maddeler hükümleri de kıyasen uygulanır.

İlanın içeriği

MADDE 51 – (1) İlanda, ilgililerin ad ve soyadları, işleri, yerleşim yeri veya mesken ya da işyeri adresleri, tebliğ olunacak evrakın içeriğinin özeti, tebliğın anlaşılabilir şekilde konusu, sebebi, ilanın hangi merciden verildiği, ilan daveti gerektiriyorsa nerede ve ne için, hangi gün ve saatte hazır bulunacağı hususlarına yer verilir.

Tebliğ tarihi

MADDE 52 – (1) İlan yoluyla tebliğ, son ilan tarihinden itibaren yedi gün sonra yapılmış sayılır. İlan yoluyla tebliğ yapılmasına karar veren merci, işin gereğine göre daha uzun bir süre tayin edebilir. Ancak bu süre onbeş günü geçemez.

ALTINCI BÖLÜM

Usulsüz Tebligat, Gece ve Tatilde Tebligat

Usulüne aykırı tebliğın hükmü

MADDE 53 – (1) Tebliğ, usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliği öğrenmiş ise geçerlidir. Aksi takdirde tebligat yapılmamış sayılır. Muhatap, her ne şekilde olursa olsun tebliğ evrakını veya davetiyeyi alırsa ya da bunların içeriğini öğrenirse tebliği öğrenmiş sayılır.

(2) Muhatabın tebliği öğrendiğini beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi olarak kabul edilir.

(3) Tebliğın usulüne aykırı yapılmış olması halinde, muhatabın tebliği öğrendiğinin ve tebliğ tarihinin, iddia ve ispatı mümkün değildir.

Gece vakti tebligat

MADDE 54 – (1) Gece vakti tebligat yapılabilir.

Tatil günlerinde tebligat

MADDE 55 – (1) Resmî ve adli tatil günlerinde de tebligat yapılabilir.

İKİNCİ KISIM

Özel Hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Kazaî Tebligat

Kazaî tebligatın kapsamı

MADDE 56 – (1) Adli, idari ve askerî kaza mercilerince yapılacak tebligat işlerinde bu bölüm hükümleri ile birinci kısmın bu bölüme aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

Değiştirilen adresin bildirilmesi zorunluluğu ve yapılacak işlemler

MADDE 57 – (1) Muhataba veya adresinde bu Yönetmeliğin gösterdiği usullere göre onun yerine tebellüğ edebilecek birine tebligat yapılmasından veya 31 inci madde gereğince işlem yapılmasından sonra muhatap bu adresini değiştirirse, yeni adresini hemen tebliği yaptırmış olan kaza merciine bildirmek zorundadır. Bu takdirde bundan sonraki tebliğler, bildirilen yeni adrese yapılır.

(2) Adresini değiştiren kimse yenisini bildirmediği ve adres kayıt sisteminde yerleşim yeri adresi de tespit edilemediği takdirde, tebliğ olunacak evrakın bir nüshası eski adrese ait binanın kapısına asılır ve asılma tarihi tebliğ tarihi sayılır.

(3) Bundan sonra eski adrese çıkarılan tebliğler muhataba yapılmış sayılır.

(4) Daha önce tebligat yapılmamış olsa bile, tüzel kişiler bakımından ana statü, sicil, tüzük ve kuruluş senedi gibi resmî kayıtlardaki adresleri esas alınır ve bu madde hükümleri uygulanır.

(5) Daha önce yurt dışındaki adresine tebligat yapılmış Türk vatandaşı, yurt dışı adresini değiştirir ve bunu tebliğ çıkaran mercie bildirmez, adres kayıt sisteminden de yerleşim yeri adresi tespit edilemezse, bu kişinin yurt dışında daha önce tebligat yapılan adresine Türkiye Büyükelçiliği veya Konsoloslğunca Yönetmeliğin 43 üncü maddesine göre gönderilen bildirim adresine ulaştığının belgelendiği tarihten itibaren otuz gün sonra tebligat yapılmış sayılır.

Celse esnasında veya kalemde tebligat

MADDE 58 – (1) Celse esnasında veya kalemde soruşturmaya, davaya ya da takibe ait evrakın, taraflara, ilgili üçüncü kişilere, katılana veya vekillerine tutanağa geçirilmek suretiyle veya imza karşılığında, tebliğ konusu belirtilerek tevdi, tebliğ hükmündedir. Bu durumda ayrıca tebliğ mazbatası düzenlenmesi gerekmez ve masraf da alınmaz.

Avukat kâtiplerine ve stajyerlerine tebligat

MADDE 59 – (1) Celse esnasında kazaî merci tarafından, sıfatları usulen tespit edilen avukat kâtiplerine ve stajyerlerine bir sonraki celse gün ve saatinin bildirilmesi, avukata tebliğ hükmündedir.

Vekillerin birbirlerine tebligat yapması

MADDE 60 – (1) Vekil vasıtasıyla takip edilen davalarda, vekil, makbuz karşılığında diğer vekile tebligat yapabilir.

Tebliğ mazbatası tanzim edilmemesi

MADDE 61 – (1) 59 uncu ve 60 ıncı maddeler gereğince yapılan tebligatta, ayrıca tebliğ mazbatası tanzim edilmez.

Tebellüğ edecek şahsın hasım olması

MADDE 62 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine göre muhatap adına kendilerine tebliğ yapılabilecek kişilerin, o davada hasım olarak ilgileri varsa, muhatap adına kendilerine tebligat yapılamaz.

Tebliğ kararlarının ivediliği

MADDE 63 – (1) Tebliğe dair kararlar, daha önce belirlenmiş celse günü beklenmeden verilir.

Yargı yerlerinde memur vasıtasıyla tebliğ

MADDE 64 – (1) Adli, idari ve askerî yargı yerleriyle diğer adalet daireleri, resen veya talep halinde, işin mahiyetine göre, memurları vasıtasıyla tebligat yapılmasına karar verebilirler.

Cumhuriyet başsavcılığına tebligat

MADDE 65 – (1) Cumhuriyet başsavcılığına yapılacak tebligat, tebliğ olunacak evrak aslının gösterilmesi suretiyle yapılır. Tebligatın belgelendirilmesi için, Cumhuriyet savcısı tarafından evrak aslına (Görüldü) ibaresi yazılarak imzalanır.

(2) Şu kadar ki, bu tebliğ bir sürenin başlangıcına esas olacaksa, Cumhuriyet savcısı evrakın gösterildiği günü de evrak aslına yazar ve imzalar.

Askerî kazada tebligat

MADDE 66 – (1) Askerî kaza makam ve mercilerince askeri şahıslara yapılacak tebligat, yazılı bir emirle ifa olunur ve tebellüğ ilmühaberi, tebligatı talep veya emreden makam veya mercie gönderilir.

(2) Tebellüğ ilmühaberinin;

- a) Tebliği çıkaran merciin adını,
- b) Tebliği talep veya emreden makam veya merciin adını,
- c) Tebliğ olunan şahsın, adını, soyadını ve künyesini,

- ç) Tebliğin konusunu,
d) Tebliğin nerede yapıldığını, tarihi ve saatini,
e) Tebliğ ve tebellüğ eden şahısların imzalarını,
içermesi gerekir.

İKİNCİ BÖLÜM İdari Tebligat

Kapsamı

MADDE 67 – (1) Kazaî ve mali tebligatın dışında kalan tebligat, idari tebligattır. İdari tebligatta, bu bölüm hükümleri ile birinci kısmın bu bölüme aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

Birden fazla kişinin temsilcisine tebligat

MADDE 68 – (1) Birden fazla kişinin temsilcisine, tebliğ olunacak evrakın ancak bir nüshası verilir.

(2) Şu kadarki, yalnız evrakı tebellüğ için vekalet verilen kişiye temsil ettiği kişilerin sayısı kadar nüsha verilir.

(3) Evrakı tebellüğ için temsilci tayin ederek merciiine bildirmiş olan kimseye tebligat yapılmaz.

Gümrük ve tekel işlerinde tebligat

MADDE 69 – (1) Gümrük ve tekel işlerinde, kendi kanunlarının imkân verdiği hallerde, işlemin yapıldığı yerde hazır bulunan ilgiliye tebligat, bu işle görevli memurlar vasıtasıyla yapılır.

Tapu idarelerince yapılacak tebligat

MADDE 70 – (1) Tapuda kayıtlı taşınmazların veya miras, istimlak, cebrî icra veya mahkeme ilâmı ile iktisapta bulunan hak sahipleri, adreslerini ve değiştirdikleri takdirde yenisini, buldukları yerin tapu idaresine bildirmeye mecburdur. Davetiye veya tebliğ evrakı, bu suretle bilinen son adrese gönderilir. Hak sahiplerinin adres bildirmemeleri hâlinde adres kayıt sistemindeki adresleri tebligat adresleri olarak kabul edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM Malî Tebligat

Sayıştay tarafından yapılacak tebligat

MADDE 71 – (1) Sayıştay tarafından yapılacak tebligat, tebliğ yapılacak kişilerden merkez teşkilatlarında görevli bulunanlara bağlı oldukları daireler, bunların haricinde kalanlara mahalli mülkiye amiri vasıtasıyla ve memur marifetiyle yaptırılır.

(2) Adresin tespit olunamaması veya tebellüğden kaçınma hallerinde tebligat, Tebligat Kanunu ve bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılır

Diğer mali tebligat

MADDE 72 – (1) Özel kanunlarda tebligata ilişkin bir hüküm bulunmaması halinde mali tebliğler, Tebligat Kanunu ve bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Çeşitli Hükümler

Tebliğin vaktinde yapılmaması

MADDE 73 – (1) Tebliğ vaktinde yapılmaz veya tebliğ mazbatası belirlenen zamanda gelmezse tebligatı çıkaran merci durumu mahalli PTT merkezine bildirir.

(2) Bu merkez şikayet konusu olan evrakın, ne işlem gördüğünü inceler ve gerekirse varış merkezinden tahkik ve takip eder.

(3) Yapılan tahkik ve takip sonucu, mahalli PTT merkezi ve gerektiğinde Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü tarafından mümkün olduğu kadar kısa bir zaman içinde tebligatı çıkaran mercie bildirilir.

Yürürlük

MADDE 74- (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 75- (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere, Ülkemiz, tebligatın güvenli, doğru ve hızlı bir şekilde yapılabilmesine yönelik olarak, gerek yargı alanında gerekse yargı dışı alanlarda çeşitli sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Tebligat, yargılamada, temelini Anayasada ve temel insan haklarında bulan âdil yargılanma hakkıyla doğrudan ilgilidir. Tebligattaki usulsüzlük bu hakkın ihlaline dâhi yol açabilmektedir. Bu nedenle, tebligatın, güvenli, doğru, mümkün olan en kısa sürede, en ucuz ve en basit şekilde yapılabilmesi; sosyal, ekonomik ve teknolojik gelişim ve değişimlerin mevzuata yansıtılması amacıyla 6099 sayılı Tebligat Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hazırlanmıştır. Söz konusu Kanun 11/1/2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edilerek 19/1/2011 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

6099 sayılı Kanunla 7201 sayılı Tebligat Kanununda yapılan değişikliklerle; 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununda kabul edilen "adres kayıt sisteminin" Tebligat Kanununa intibakinin sağlanması ve böylece zaman, emek ve para kaybının önüne geçilmesi; ihtiyari şekilde elektronik yolla tebligat imkânının getirilmesi, yurt dışındaki Türk vatandaşlarına yapılacak tebligatın büyükelçilik ve konsolosluklara yapılabilmesi ve uygulamada yerleşmiş olan mahkeme, savcılık veya icra kalemlerinde yapılan doğrudan tebligatla ilgili kanuni düzenleme yapılması gibi çok önemli yenilikler getirilmiştir.

Anılan Kanunla değiştirilen 7201 sayılı Tebligat Kanununun “Yönetmelik” kenar başlıklı 60 ıncı maddesinde; bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasların İçişleri, Maliye ve Ulaştırma Bakanlıklarının görüşü alınmak suretiyle, Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği; Kanuna eklenen geçici 1 inci maddesinde de söz konusu yönetmeliğin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi izleyen altı ay içinde hazırlanacağı hüküm altına alınmıştır.

Öte yandan, Kanunlar ve buna bağlı olarak ikincil düzenlemelerin, günün şartlarına ve ihtiyaçlarına gereği gibi cevap verebilmesi için ekonomik, sosyal, teknolojik gelişim ve değişimlerle paralel olarak gerekli değişikliklerin yapılması gerekmektedir. Aksi takdirde, söz konusu düzenlemeler zamanla yaşanmakta, kendilerinden beklenen işlevleri tam anlamıyla yerine getiremez hale gelmektedir. Tebligat Tüzüğü de yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yaklaşık elli yıllık süreçte, bazı değişiklikler yapılmış olmakla birlikte, bunlar köklü ve kapsamlı bir boyuta ulaşmadığından, günün şartlarına ve ihtiyaçlarına gereği gibi cevap vermekte yetersiz kalmış ve yeni bir düzenleme yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Bu nedenle, Tebligat Tüzüğü’nün yerini almak ve 6099 sayılı Kanunla yapılan değişiklikler ve getirilen yenilikler de dahil olmak üzere, Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi amacıyla Tebligat Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik hazırlanmıştır.

Yönetmelikte, yeni düzenlemelerin uygulanmasının gösterilmesi yanında, değişiklik bulunmayan düzenlemelerle ilgili maddelerin bir kısmının metinleri arılaştırılmış; bir kısmının metinleri düzeltilmiş ve arılaştırılmış, bir kısmının da, hem sistematik yapıları değiştirilmiş, hem de metinleri düzeltilmiş ve arılaştırılmıştır.

Yönetmelikle, yargı mercileri, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) sayılı cetvelde yer alan genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli idareler, (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumlar, (IV) sayılı cetvelde yer alan sosyal güvenlik kurumları ile il özel idareleri, belediyeler, köy hükmî şahsiyetleri, barolar ve noterler tarafından yapılacak elektronik ortam da dâhil tüm tebligat işlemlerine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.